

G1, TJ MEZ Mohelnice : OSK Olomouc A 21 : 36 (8:6, 11:6, 2:14, 0:10)

Body: Šťastná 10, Augustinová 7 – TH 4/3, Koukalová 4-4/0, Blahutová 4, Bortlová 3-4/3, Plachá 2-4/0, Chodilová 2-2/0, Pluhařová a Vychodilová 2, Kutáčová 0-2/0, Grohmanová, Pazderová a Sprušanská 0. TH 20/6 = 30%. F- 16.

G2, TJ MEZ Mohelnice : OSK Olomouc A 23 : 43 (4:13, 3:15, 6:4, 10:11)

Body: Pluhařová 11-3/1, Kutáčová 7-4/1, Vychodilová 4-2/2, Šťastná 4-2/0, Blahutová 4, Plachá 3-4/3, Augustinová 3-2/1, Bortlová a Sprušanská 2-2/0, Chodilová 2, Koukalová 1-2/1, Grohmanová a Pazderová 0. TH 23/8 = 35%. F- 18.

Každý, kdo přijel a hrál, byl předem vítězem. Největší kredit jde rodičům, že v těchto teplotních podmínkách dokázali družstvo svěřt na místo včetně trenéra, jemuž lidové vozítko vypovědělo poslušnost, takže speciální dík navíc paní Elišce Junkové.

Má-li jednou některá našich Levhartic hrát Euroligu proti Jekatěrinburgu, nebo Spartaku Moskevská oblast, nemohla si dnes přát „lepší“ tréninkové podmínky. S výjimkou sněhu, vodky a vlků na stepích zde bylo vše, jak v ruském filmu. Křivdil bych domácím, že by se nesnažili topit, ale bohužel, a tak se dovnitř začaly nosit deky a některé matky podezírám, že svým dcerám lily za zády do termosek s čajem griotku. Leč i naše soupeřky to měly stejné, takže nakonec musely rozhodnout basketbalové dovednosti, nasazení a odhodlání.

„Mohelka“ bez svých nemocných byla oslabená, ale ne slabá, což dokazovala 3/4 utkání. V 1. a 2.čtvrtině jsme to byli my, kdo tahal za kratší konec. No, kratší, spíše jsme na konci 2.Q za stavu 12:19 po 4 neproměněných TH Žuži už neměli skoro nic, za co by šlo táhnout, a morálka byla jak venku, tedy notně pod bodem mrazu. Festival neproměněných vyložených šancí. Soutěže, kdo víckrát nepromění z pod koše a najdi-pozici-ze-které-jste-ještě-nedali. Ruce nepřipravené na přijetí míče je pravidelně mýjely a namísto včasné přihrávky vybíhající hráčce se na naší straně množily „akce bizon“, hlavou přímo do obránce, převedeno do reálu v lepším případě kroky, v tom horším „průraz“.

Zmar a frustraci zachraňovaly v 1., resp. 2.Q, výborné, odhodlané Kutý a Žuža, ovšem o patro nad nimi ještě byla Juli Pluhařová. Ano, čtete dobře, Juli. K bojovnosti a aktivitě přidala šikovnost a zkušenost, takže spolu s dříve jmenovanými hasily požáry v obraně a zahajovaly protiútoky ostatním hráčkám, i když, jak zmíněno, ty končily všude jinde, než v koši.

Trenérům zůstal v rukách jediný možný scénář, minimalizovat do přestávky ztráty, aby po ní ještě bylo o co hrát. Holky po ní začaly více běhat a hlavně bojovat, takže za celý 2.poločas Mohelce povolily jediný (!) koš a zaplat'pánbůh, zapojily se i další. Zvláště Denis chytla lauf a po ní Happy, jak příznačné, se celý zápas potulovala po hřišti, aby se v jeho závěru několikrát šikovně postavila pod koš a 8 body v řadě natáhla vítězný rozdíl.

V G2 domácí ještě bez další hráčky opět prohráli, ale neztratili tvář. Naše Levhartice pod dojmem zvládnutého předchozího zápasu zabraly hned od začátku a získaly náskok solidních 20b.. Prim hrála dovedností Juli a prací na nohách Kutý, k nim se připojily další „bezejmenné“, zatímco Kouky se Žužou dělaly černou prací pro tým a rovněž Chodí „neslezla“ z nepříjemné rozehrávačky Kulaté. Náskok se však již dále nepodařilo navýšit. Nabízí se otázka, zda to má být stále kouč, který žene tým do útoku a neodpouští nic v obraně,

anebo by každá hráčka měla mít bojovnost a nasazení nastavené jako první vlastnosti, se kterými jde na hřiště?

Chyběla myšlenka, ani se nenašly osobnosti, které by se po přestávce dokázaly více prosadit. Co víc, osobnosti, které by dokázaly družstvo vyburcovat k úsilí do poslední minuty. Tak jak tak, jeden dílčí plán pro sezónu je splněn a další dva jsou před námi. Porážíme Mohelnici v této sezóně 3:1 na zápasy, ale s uzdravenými hráčkami to v příští sezóně bude opět otevřené.